— Randsepa Peet on oma elus 48 unti ära tapnud. Olnud ta weel kaks tükki ära saand tappa, siis oleks ta roonu käest auraha saand. (Kaevude ulka ei määleta ma änam).

II Sua kiskuja.

Kord olnd üks wäga oolas mies (nimi on mul meelest ära läinud), kes iga päha päe enne kirikund sella täie juge metsast koca toond. Ühel pühapääwal olnd tal jälle enne kirikut minemist sella täis juge walmis kistud ja tahnd juba koeu minema hakata. Kui ta sua kahlu selga tõstis, tulnd äkitse juur madu, nõnna jäme ku pars ja nõnna pikk kah, ning tahnd mees oma keeru sisse wõtta. Mees wisand sua kimbu ir muga sellast maha ja pandjaosma. Madu põle aga mitte maha jäänd, waid loogand ikka järele ja tahtnd sua kiskujat ikka oma keeru sisse saada. Mehel tulnd wiel õnnes miele Lõsameiet lugeda. Sis jäänd ir mus madu maha ja kadund wiimas ära ä. Sest pääwast saadik põle mies änam pühapääwa oniku metsa juge kiskuma julgend minna.

III. Pargiacajad.

Iucre Roots[i] ja Sõea järele keisid pargiacajad inimesi riisumes. Pargiacajad ollid Wenelased, Poolakad, Rootslased ja maamehed isi kah. Nad acasid obeste selges mõõda talusid ümmer, nii sel korral wäga arwas seisid. Obeste kaelad ollid rahasid ja kullasid täis ning pargiacajate oma öösl ja kaelas ragisesid sõled ja riisitud wahad. Selges olli neil wene all sinel ja öösl lai öö (paater) kõikjuguse riisitud wara, kulda ja öbevahaga täidetud. Ühtemaate obeste kaeles rippusid suured naeste viina wesid ja sõle rõngid. Änamist keisid nad ikki jumes jalgades 7—12 miest koos ja wiel enamgi. Kui neil ennastelgi änam inimesi ei olnd, siis ollid obeste selga pallad inimeste kuend tehtud, et inimesi neid paelu arwasid olema ja kallale ei julgend tulla. Pargiacajatel ei olnd kellegiga aledust ega eitnd kellegi peale armu. Kõik, mis atte tuli, tapetsiä ja mis kätte saadi, wõeti ligi ehk wiiti wangi. Kis iaga kätte ei tahtnd anda, nii tal olli, seda petsisid ja piinasid nad irmsaste. Inimesed põgenesid neende iest kõige waraga, naga riistade ja lwomadega metsa ja petetasid ennast iga moodi iest ä. Metsast keisid mehed koju waatames ja põldu künnmes ja äestamas. Pargiacajad teatsid seda kah. Kui tükjad tuad leitsid, siis jäid nad nii kaua walwama, kuni keegi kaeu tulli. Selle püüdsid nad